

[Stavad]

En så kaotisk tilstand som den, vi oplever på skatteområdet, vil naturligvis medføre store provenutab. Derfor venter vi nu også spændt på skatteministerens svar på den forespørgsel, som er rejst i fællesskab af Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti.

Vil skatteministeren være ærlig og erkende tingenes tilstand? Er det tilfældet, så ændrer det desværre ikke ved den skade, der allerede er sket. Derimod vil det være et signal om, at vi i fællesskab kan hanke op i tingene og modvirke nye skader. Det er vi fortsat parate til.

Fortsætter skatteministeren derimod med at benægte tingenes tilstand, så er det mere end alvorligt. Vi kan da forudse, at opløsningstendenserne på skatteområdet vil fortsætte.

Konsekvensen vil være, at vi mister milliardbeløb på mangelfuld ligning og kontrol, som igen vil øge lysten til at lave skatte- og afgiftsunddragelser. At forfaldet i de materielle skatteregler vil fortsætte med svigtende indtægter til følge. At den ærlige skatteydernes retssikkerhed yderligere tilsidesættes. At målsætningen om ligelig behandling på skatteområdet bliver afløst af tilfældigheder og øget retsikkerhed for borgerne. At svigtende indtægter og forståelig utilfredshed med skattebyrdens fordeling vil undergrave mulighederne for at opretholde velfærdssamfundet.

Jeg håber, at skatteministerens svar vil fjerne mistanken om, at hans forsøg på at ødelægge skattesystemet har det primære formål at nedbryde velfærdssamfundet ved at udhule indtægtssiden.

Besvarelse

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Den forespørgsel, vi behandler nu, hviler i bund og grund på en misforståelse. Den hviler på den misforståelse, at det offentlige nødvendigvis vil få et mindre skatte- og afgiftsprovenu, når der gennemføres rationaliseringer og besparelser i told- og skattevæsenet.

Sådan er det naturligvis ikke med de rationaliseringer og besparelser, der gennemføres i told- og skattevæsenet i øjeblikket. Tværtimod vil den afbureaukratisering af told- og skattevæsenet, som regeringen har iværksat, resultere i en langt mere moderne og effektiv told- og skatteforvaltning end den, vi hidtil har haft. Vi vil få en told- og skatteforvaltning, som fuldt ud vil leve op til 1990'ernes nye og ændrede krav,

og naturligvis også en told- og skatteforvaltning, som fuldt ud vil kunne sikre, at alle betaler den skat og de afgifter, de skal – hverken mere eller mindre.

Den nye og moderne told- og skatteforvaltning er som bekendt flagskibet i regeringens afbureaukratiseringsplan fra december 1988. Ideen er i al sin enkelhed at udnytte de fordele, der ligger i en mere integreret og forenklet struktur. Sammenlægningen af told- og skattevæsenet vil give store rationaliseringsfordele, ikke mindst fordi skattekontrollen nu kan slås sammen med kontrollen af moms, afgifter og arbejdsmarkedsbidrag. Den integrerede kontrol vil ikke blot være mere effektiv, men den vil også give store lettelser for erhvervsvirksomhederne, som nu i vid udstrækning slipper for skiftevis at få besøg fra henholdsvis toldvæsenet og skattevæsenet.

Samtidig får vi en told- og skatteforvaltning, der fuldt ud lever op til det krav om at se skatte- og afgiftspolitikken under ét, som EF's indre marked stiller. Den nye skattestruktur opfylder også princippet om, at skatteforvaltningen skal ligge nær ved borgerne. Ligningen forbliver i kommunerne, men bliver mere effektiv og mere ensartet i kommunerne imellem.

Desuden styrkes retssikkerheden, fordi klagevejene bliver kortere og mere overskuelige. Det folkelige element bevares som garanten for den sunde fornuft i et skattesystem, som desværre er blevet mere og mere uoverskueligt selv for eksperterne.

Sidst, men ikke mindst giver den nye struktur så store rationaliseringsfordele, at den lever op til sparemålet i regeringens afbureaukratiseringsplan på 5.000 færre ansatte over 4 år – et sparemål, der som bekendt skal nås dels ved selve strukturforenklingen, dels ved ren forenkling.

Netop sparemålet på 5.000 færre ansatte har givet anledning til megen tumult. Der har næsten ingen ende været på alle de ulykker, som de skattepolitiske sortseere kunne komme i tanke om ville blive resultatet af disse besparelser. Alle mulige midler har været i brug for at fremmane disse ulykker, lige fra læserbreve og højtrøstede protester til annoncekampagner og nu altså en forespørgselsdebat.

Lad mig derfor starte med at slå fast, at de rationaliseringer og besparelser, der nu gennemføres i told- og skattevæsenet, på ingen måde